

Megjelenik minden két hétben.

Szerkesztőség: Beltorda-u. 13.

ÉLCLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona

Kiadóhivatal: Beltorda u. 13.

Képek.**SOLTI HELÉN.**

Hogy hívták önt azelőtt?

Az épen séggel nem érdekes. Annál inkább kíváncsi vagyok, hogy hogyan fognak hívni ezután.

Hány éves ön?

Azt a házassági anyakönyvből mindenki megfogja tudhatni.

Mióta papnője Tháliának?

A ki erre kíváncsi, nézzen meg bármely szerepemben.

Szereti-e Kolozsvárt?

Hogyne! A nagy világon e kívül nincsen számomra hely.

Mi tetszik önnek legjobban Kolozsvárt?

A polgári házasság.

Melyik a kedvenc szerepe a színpadon?

A leghosszabb.

Hát az életben?

Az „Otthon.”

Melyik kollegáját szereti legjobban?

Mind úgy szeretem őket, mint ők engem.

Kit tart ön a legnagyobb férfinak?

A jövendőbelimet (a ki különben még csak jövendőbeli.)

Ki az ideálja?

Azok közül választottam, a kiké én is vagyok.

Utolsó szava?

Beszéljen a mamával.

Vételügylet.

I. csavargó. Szép kabátod van. Mennyiért vetted?

II. csavargó. Nem tudom.

I. csavargó. Hogy-hogy?

II. csavargó. A kereskedő nem volt ott, mikor — vettem.

Méltó felháborodás.

Nagybátya: Ha jól teszed le a vizsgát, kifizetem az összes adósságaidat.

Unokaöcs: Ugy? Hát én csak a hitelezőimnek tanuljak?

A magyar királyi bíróságnál

— A bélesi katasztrófa végtárgyalásából. —

A bíróság elnöke: Hoty fán mágá hívják?

Tanu: Vincze Peti Jánosnak hinak, ha tán azt kérdi az ur.

Elnök: Montyá el ász eset.

Tanu: Megkövetem, én is a bizosság tagja lettem vóna. Hát mi bizony felheppentünk a szerkerre, osztán elindút de én szédültem abba a szent percbe. Később vágtatott az a miféle úgy mint a veszett fene. Elveszett a szemem világa, meg osztán behajtott a szerszám a fák közé, én meg csak azt tudom, hogy öntöztek amíg feliledtem.

Elnök: Láttá kugyát elkázolni?

Tanu: Láttá a kutya, de hogy látam, tám én akkor hótt ember vótam.

Elnök: Kápat sérlés?

Tanu: Összetörtem én úgy mint az csupor. A karom most is sánta, e' ni; kifutott belőle minden erőm.

Elnök: Volt szükséges tyótykezelés?

Tanu: Bóraszto orvosságot elenyésztettem

Elnök: Kápatt agyarázkódás?

Tanu: Megrázkódott még a bélem is!

Elnök: Kifán kárdérités?

Tanu: Megkövetem, vagy ósszáz pengő sem vóna sok, olyan iszonyut szenvedtem, most még a kasza is elkivánkozik a kezembül. Genge vagyok én instálom, mint a czérna.

Elnök: Kerem kerem orvos ur, vizsgálja meg pedegat.

Tárgyalást félfígesztek.

Karácsony este.

*Tulpendoft Alfréd. Papa, a köriüszvény
gyerekek is kapják karácsonyfát?*

Salamoni bölcseségek.

— Hogy szukczédál az új év, Szalámion ur, — kérdi tőlem egy ismerősöm? — Rosszul, — felelem. — Ugyan miért? — Hát mert minél *ujabb* az esztendő, annál *régibb* leszek én. (La jeunesse passe, mais la *schönesse* reste !)

*

— Rigó Jancsi nagy virtusnak tartja, hogy megszóktette Chimay herczegnét. Pedig a herczegnét könnyebb volt magával *szóktetni*, mint magához *szóktatni*. (Tőlem is mindig elszóktek, a kiket meg akartam szóktetni.)

*

— Tanácsos ur, — szólítanak meg a minap, — ön olyan tökéletes párisi, hogy bizonyára azt

a divatot is követni fogja, melyet Chimay herczegné és Rigó Jancsi felkezdték.

— Nem, — feleltem szomoruan, — ezt a divatot sajnós, nem követhetem.

— S miért nem?

— Hát ha egy herczegnét egy cigányprimás szóktet el, akkor ki volna méltó arra, hogy én megszóktessem?! (D'un fekete Rigó, jusqu'à un rózsaszín kakadu, d'un cigány jusqu'à un bohème — quelle distance!)

Mübirálat,

abból a boldog eljövendő korból, a mikor Megyerinek több szubvencziója és azonkívül még operája is lesz :

„Hunyadi Lászlót“ végezték ki tegnap a színházban. Az előadás rossz volt. V. László, a gyenge király mint énekes még gyengébbnek bizonyult. Hunyadi László olyan gixert rögtönzött a börtönben, hogy azt az egy lánczot mely lábán fityegett, nagyon is könnyűnek találtuk. Gara Nádor, mielőtt Hunyadi Lászlót lefejeztethette volna, önmagát fejezte le a belépőjével. Erzsébet? Erzsikének is Böske volt. Gara Mária?... Jésszus Mária!!! A hóhér szerepében tökéletes alakítást nyújtott a karmester. Az összeesküvők karát pompásan fujta az összeesküdt közönség, mely — nagyon okosan — otthon maradt.

(Ez a kritika nem az „E—k“-ben fog megjelenni.)

Ki mit csinált a rendőrségi botránynál.

Philippi — *filen* csipett.

Tussai — *el akarta tussolni* a dolgot.

Tompos — *tompult* szívvel, *könyörte* nélkül nyomozott.

Pataki — *patakszó* könyveket hullatott az eset felett.

Deák Pali — *déák furfanggal igyekezett elcsavarni az esetet.*

Albach — *aggódva csóválta bacchans nőéhez nem hasonló álmos tar fejét.*

Autentikus hírek.

☐ **A bárczakérdés megoldása.** Mint megnyugvással értesülünk, a nagy port felvert bárczakérdést a rendőrség legközelebb igen egyszerű módon fogja megoldani. A főkapitány úr közismert éles elméjűségének ugyanis sikerült az összekuszált gordiusi csomót egy rendkívül praktikus intézkedéssel ketté metszeni. Legközelebb rendeletet fog kiadni, melyben az összes kolozsvári tisztességes nőket fel fogja hívni, hogy magukat rendőrségi igazolványokkal lássák el; a nem tisztességes nőknek ellenben nem fognak igazolványokat kiadni. Az eddig divott rendnek illetően megváltoztatása egy csapásra megszünteti az összeütközések és félreértések lehetőségét, mert a tisztességes nők ez által biztosítva lesznek a bekísértetés veszélye ellen és az csak a nem tisztességeseket fogja fenyegetni, a mi eleddig nem épen így volt. A főkapitány úr ezen valóban **geniális** ötletével újlag bizonyította, mennyire érdemes arra a megtisztelő nézetre, hogy ő a — *város esze.*

☐ **Uzáfolat.** Felkérettünk annak a kósza hirnek megczáfolására, mintha a millenáris kiállítás alkalmából érdemkeresztrel kitüntetett kolozsvári kiállítók eddig is *keresztet* hordtak volna a — *hátukon.* A kitüntetettek eddig egyáltalán nem hordtak keresztet, ezután is csak diszkatájaikon és tüntetőleg a *mellükön* fogják azt hordani.

☐ **Rigóék Kolozsvárt.** Mint velünk tudatják, az érdekes szökevény pár Kolozsvárra is elszándékozik látogatni. *Rigó* úr azonban, kinek minden rigóval meg van az a közös sajátsága, hogy nem szeret lépre kerülni, előbb kellő óvintézkedéseket kívánt tenni s ezért rendőrségünknel, melynek kannibáli erkölcsösségéről már hallott, kérdést intézett, hogy Chimay herczegnőt nem fenyegeti-e Kolozsvárt az elfogatás veszélye

A főkapitány a 9. számú rendőr meghallgatása után azt válaszolta, hogy a herczegnét Kolozsvárt nem fogják elfogni. Mint hírlík, Rigó Jancsi ezen sértésért a főkapitányt provokálni szándékszik.

∞ **A tornavivódó jégpálya** rohamosan közeledik a megvalósulás stádiumához. Naponta nagy stráfszekerekkel hordják a *fagyaltot* a Nye-hóból a jégpálya helyére. A pálya megnyitása *majálissal* lesz összekötve.

∧ **Salvini jön.** *Salvini*, a nagy olasz művész Kolozsvárt is vendégszerepelni szándékozik a nemzeti színházban, a mely hir bizonyára öröme fog szolgálni mindazoknak, kik már feledni kezdik, hogy mi az a színművészet. A vendégszereplésnek még csak némely elvi differenciák állanak utjában, a mennyiben *Salvini ingyen* szeretne társulatával a színházban működni, míg *Megyeri* direktor azt kívánja, hogy még valamit *ráfizessen.* E csekély differencia, — ismerve színgazgatónk gavalléros bőkezűségét, melylyel mindenét a színművészet oltára ra áldozza, — bizonyára meg fog szünni.

— **Sikertelen kísérlet.** A városunkban időző *Kinematográf* segélyével, mely tudvalevőleg élő fényképeket mutat be, le akarták fotografizolni a kolozsvári városi tanács működését, az utókor számára leendő megörökítés végett. A felvétel azonban nem sikerült, a képek épenséggel nem voltak élők, hanem ellenkezőleg teljes mozdulatlanságot mutattak.

Vendéglőben.

Vendég: Pinczér, mit gondol, mi vagyok én? Pinczér. Orvos vagy mérnök.

Vendég: Szóval nem tarttolvajnak vagy rablónak?

Pinczér: Semmi esetre.

Vendég: Akkor hát nem képzeli, hogy ezért a gyűszűnyi sültért 1 frt 50 krajczárt fogok fizetni?

Karesi nótája

— „Amikor én legény voltam“ melódiájára. —

*Mikor képviselő voltam,
Csupa londreszt szivogattam.
Kínálgattam fűnek fának
Örömére a papámnak.*

*De mivelhogy már nem vagyok,
Négyes kubát szivogatok . . .
Ilyen a sors, a bolondos!
Ne sirj apám, szent Domokos!*

A megszőktetett hercegné.*)

(Saját soha nem létezett tudósítónktól.)

Hogy t. olvasóinknak minél hitelesebb adatokkal szolgálhassak, elmentem a nagy hirre szert tett *Chimay* hercegnőhöz, a kit tudvalevőleg *Rigó* Jancsi cigányprimás (unokaöcscse, Rigó Dani naponta hangversenyez kitűnő zenekarával a közkedveltségű *Reklam*-kávéházban) Párisból megszőktetett.

A hercegnő hosszantartó, lelkes örömujon-gással fogadott, a nyakamba borult, össze-vissza csókolt, aztán az ölébe ültetett és így szólt:

— Már napok óta türelmetlenül várom önt, mert hiszen tudhatja, hogy én csak önnek és az önök kitűnő, világhírű, előkelő lapjának, (melynek tudtommal előfizetési ára egy óra 1 forint) vagyok hajlandó mindent részletesen elmondani.

— Merci, merci — mondtam előkelő párisi akcentussal, mely szemmel láthatólag elbájolta a hercegnét. — Hát hogy is volt az a szökéssel?

— A dolog nagyon egyszerű. Férjemmel gyakran jártam a párisi Bayard-vendéglőbe, a hol Rigó Jancsi muzsikált. A gyönyörű cigányzene, de még inkább Jancsi pompás nyakkendői (melyek, mint most már tudom, *Weiner* Mátyás kitűnő divatüzletében kaphatók 1 frttól fel- és lefelé,) annyira elbájoltak, hogy felajánlottam neki

szívemet és több milliót tartalmazó er szényemet. Ő elfogadta s most itt vagyunk.

— A hercegné tehát *megszökött* férjétől?

— Ugyan hogy mondhat ilyet? Eszem ágában sem volt. Csak elhagytam a házat, mikor nem volt otthon, felültem a vonatra s ide jöttem. Különbén a szökés nem is volna összegezethető erényemmel, melynek létezését fényesen bizonyítja, hogy férjhez menetelem óta csak hétszer voltam szerelmes, az uramat csak háromszor csaltam meg s a mostanihoz hasonló nagyobb kékjutazásokat még egyáltalán nem is tettem.

— És hogy érzi magát itt Budapesten?

— Oh nagyon jól. A *Rémi*-szállót mindenkinek melegen ajánlhatom; légfűtéssel, villanyvilágítással, lifttel van ellátva, továbbá pontos kiszolgálás, szolid árak.

— Mivel töltötte idejét itt léte óta?

— Mindenek előtt cipőket hozattam magamnak *Agulár* Ede nagy áruraktárából (Erzsébeth körut 7. Dus választék úri, női- és gyermek cipőkben,) aztán egy hegedűt hozattam az én Jancsimnak *Stemberg* Ármán nagy hangszerraktárából (Kerepesi ut. Árjegyzéket bárkinek ingyen küld.)

— Mi a szorakozásuk itt Budapesten?

— Hát csókolódzunk, imterjuhóltatjuk magunkat és czégeket ajánlunk.

— Mi tetszik önnek Budapesten legjobban, hercegné?

— Az éjszakai élet.

— Hát már azt is megnézték?

— Még nem mozdultunk ki szobánkból.

Ezzel eleget tudtam, szépen megköszöntem a hercegné szivességét, mire ő újra össze-vissza csókolt, felajánlotta nekem 8 milliónyi vagyonát, kezét és szívét, mi ellen Jancsi óvást emelvén, én a külömben elég kívánatos holmiktól egyelőre lemondtam.

— Ha máskor czégajánlatokra lesz szüksége, el ne mulasztja minket felkeresni, — mondta a bájos hercegnő bucsuzásúl, mire én keresetlen francia elegáncziával meghajtottam magamat és távoztam.

*) Szemelvény több fővárosi ujságból.

Kakas a földszinten.

— A minap csak elkezdi *Durchgetrieben*: — Még azt mondják, hogy a színházban mostanság nem lehet olyan jól mulatni mint régebben. Pedig régebben a színésznők csak a rájuk osztott szerepeket játszották el, míg most még külön mutatványokkal is mullattatják a közönséget. — Miféle mutatványokkal? — kértem kíváncsian? — Hát olyanokkal, a minőket a svarczinczlérek szoktak előadni. — Hogy-hogy? — Nos, nem *forгатják-e* el a publikum szeme látára egyeseknek a *fejét*?

Cs. m. a k !

*

— Mit szól ehhez az előadáshoz? — kértem *Durchgetriebentől* a „*Falu rossza*“ előadásán. — *Falun* se lehetne *rosszabb* — volt válasza.

Cs. m. a k !

*

— *Áldor* Juliska nem akar lemondani a „*Szép Galatheá*“ -ról. — Ez igazán nem *szép* ettől a *Galatheától*, jegyzi meg erre *Durchgetrieben*.

Cs. m. a k !

*

Látta már *Pálffy Annát*? kérdi tőlem szomszédom. — Még nem igen. — Hiszen már kétszer lépett fel. — Igen csakhogy mind a kétszer otthon felejtettem — a *látcsővetet*. — ?? . . . — Nagytó üveg nélkül nem igen lehet ő nagyságát észrevenni. — De a művészetét csak látta? — Mondom, hogy otthon felejtettem a *látcsővetet*.

Cs. m. a k. ?

*

— „*Béni bácsi*“ bemutatója kissé unalmasan kezdődött. Én egyre ásitóztam, sőt már szenderegni kezdtem . . . Egyszerre csak elém tárultak a *szemkápíráztató új díszletek*, melyek a rémsilány darabot tudvalevőleg a fővárosban megmentették a biztos bukástól. A budapesti nyugati pályaudvar fényes képében gyönyörködtek szemeim. Minden meglepő élethűséggel volt elkészítve. Épen szidtam magamban az igazságtalan kolozsvári publikumot, mely nincs megelégedve *Megyeri* direktor ur bőkezűségével, holott

ő ilyen pazarul állított ki egy előre is bukásnak szánt ujdonságot, mikor egyszerre csak — *felébredtem* szendergésemből, pár pillanat alatt kiábrándultam hiú álmomból s aztán békésen tovább aludtam az előadás végéig.

Cs. m. a k.!

Jégen.

Kisasszony. De uram, ön most harmadszor üt le engem a lábamra. Talán meg akar velem ismerkedni?

Ur. Korántsem. Csak azt akartam bizonyítani, melyen ajánlatos magát baleset ellen biztosítani. Én biztosító ügynök vagyok.

O Z O R A I A D A.

— *Miért írják az új-évi gratulációkat csak röviden „b. u. é. k.“-nak? — kérlezték tőlem újévkor.*

— *Hát mert ezeket rendszeren Szilveszterkor írják, akkor pedig már olyan rövid az esztendő, hogynem ér rá az ember az egészet kiírni.*

*

— *Mikor Korotnai dr. elítélését olvastam, kételkedni kezdtem, hogy Magyarországon egyforma mértékkel mérik az igazságot. Korotnai három évet kapott a fogházban, Megyeri ellenben még egy esztendőre sem kapta meg a színházat.*

*

— *Megyeri — mint az tudva van — tűzzel vassal erősíti a társulatát, hogy jövőre friss erőkkel kedveskedhessék a kolozsvári publikumnak.*

Hallomásom szerint egy friss, erős dekorátort már vissza is szerződtetett a vígszínházról.

Mutantur tempora et nos cum illis.**I. Jelenet.**

Színhely : a kolozsvári nemzeti színház öltözője. Idő : 1894.

Komikus (komikusan pamacsolva magát a tükör előtt): Gyalázat! hétszer is gyalázat! Egy ilyen művésznek, mint Szentgyörgyi, csak 120 frt. gázsit ad az a smuczig Di- (akár trói, akár-rektor) Így tengődik a művészet!!!

II. jelenet.

Színhely : a kolozsvári nemzeti színház igazgatósági irodája. Idő : 1896.

Igazgatóvá fejlődött komikus (illatos szivart szíva kényelmes karosszékből): Lehetetlen ilyen körülmények közt fentartani a színházat! Szentgyörgyinek, akit alig használhatok valamire, 120 mond százhusz frt gázsit kell, hogy adjak? Utóvégre saját tőkéimet is a haza oltárára kell raknom! (Az ajtóban álló színlaphordóhoz): Pezsgőt! rabszolgá!!!

Czélzatosság.

Fiatall ur. Kisasszony, fog az idén bálozni?

Vén kisasszony. Az öntől függ.

Fiatall ur. Hogy érti ezt?

Vén kisasszony. Hát csak nem képzei, hogy

— *menyasszony koromban bálozni fogok?*

Nobel.

Nobel Alfréd, a híres dinamitgyáros 32 milliót hagyott tudományos czélokra.

Ez igazán — *nobel*.

Mire jó az Á. V. E.?

I-ső jámbor ember: Szamárság az egész állatvédő egyesület. Én azt hiszem, az egész egyesületet csak szereplési viszketeg szülte.

II-ik. j. e.: Nem oda buda. Az Á. V. E.

intező körei valószínűleg hisznek a *lélekándorlás*-ban és kellemessé akarják tenni holtuk utáni létüket.

Szerk. üzenetek.

Sportkedvelőnek. Ön azt kérde, honnan van, hogy egyik nap jobban tud korcsolyázni, mint a másikon. Hát ez azzal magyarázható meg, hogy a mint a primadonnák néha jobban a *hangjuknál* vannak, mint mások, úgy ön is egyszer jobban — a *lábánál* van, mint mások. — **Muzsikusnak.** Mi is épp annyira fájlaljuk, mint ön, hogy a kéreztett koszorus himnuszkiöltő mostanság teljesen abbahagyta lírájának pengetését. Ám az az óriási tevékenység, melyet az általa betöltött állami méltóság igényel, s melylyel ő az azzal járó zsiros fizetést kiérdemelni igyekszik, ért. hetővé teszi, hogy a nagy zeneköltő nem termelhet himnuszokat olyan nagy számmal, mind azt mindnyájan óhajtanók. — **Izének.** Önnek igaza van. *Chimay* hercegné és *Rigó* Jancsi határozottan vétettek a Gergely-naptár ellen, mert az 1896. év nem volt *szökő* esztendő. — **M. L.-nek** a *Lőcsei Kalendárium* „Régiségek“ rovatából elvből nem közlünk vicczeket. **Kiváncsi-nak.** A kéreztett nagy reményekre jogosító ifju hadi tevékenységét — a muzska békés viselkedése miatt — beszüntetvén a magánéletbe vonult vissza s ezért tényei egyelőre nem tartoznak a nyilvánosság ellenőrzése alá — **Élezes-nak** Próbáljon jobbat.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Mindenkit érhet bal eset. Hölgyeket az esetleges beküldetésből rájuk háramló megbecstelenítés veszélye ellen biztosít a „jó hírnév-*viszontbiztosító-társaság*.“ Magukat biztosítani kívánók forduljanak a „rendőrségi igazolvánnyal ellátott hölgyek filléregyletéhez.“

szokatlan úton keres szép *hercegnőt*, a kit rövid úton megszoktathessen. Milliomosnok előnyben részesülnek. Szíves ajánlatok „csalé rucza popányi“ jel alatt a hangász-utczába *Szwáre* Dándihoz kéretnek.

Meglepő feketeségű cigány, ki a hegedülés és vályogvetés művészetében egyaránt járatos, ezen a már nem

Művésznek bőkezű gallért keres, kivel a színházlátogató publikum szórakoztatására kaczerkodhassék.

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

B. U. É. K.

B(eköszöntött) **U**(j) **É**(vünk) **K**(ezetén)

B(izalmas) **U**(ton) **É**(rtesítjük) **K**(özönségünket)

B(olondos) **U**(jságunk) **E**(lőfizetési) **K**(örül-
ményeiről).

B(árki) **U**(nalomkergető) **É**(lczes) **K**(özlö-
nyüinkre)

B(renumerálhat) **U**(jkeletű) **É**(vnegyedüinkre)
K(övetkezőképen):

B(eküld) **U**(talványon) **É**(gy) **K**(oronái)

a „**VIRGÁCS**“ kiadóhivatalához.

Kültorda-u. 13. sz.

Friss pletyka.

Hova siet komám asszony ?
Álljék meg egy szóra,
Fiatall még a délelőtt.
Alig van tíz óra.

Hallja meg, hogy mi történt a
Monostor-utczában . . .
Vakujjak meg, ha nem igaz
Mindaz amit láttam

. . . Hogy is volt csak ? izé . . . megvan!
Hát hogy arra járok,
Éd's apjukat püfölgetik
A »Kakulics« lányok

Egyik jobbról, másik balról, . . .
Öröm vala látni,
Hogy keringel lányai közt
A „Kakulics“ táti.

Mi a fene baja lehet,
Kandi voltam rája . . .
A mikor az egyik lánynak
Ily szókra nyil szája:

Hs még egyszer borba kóstol,
Avagy pálinkába,
Soh'se fogja átlépni a
Küszöbünket lába.

Hogyha szomjas, vagy kiszárad
Gégejének csapja
Itt van *Rosmann* a szomszédban
Attól olcsón kapja.

Négy fajtában válogathat
Sötét vagy világos . . .
Feje ettől — bármennyit nyel, —
Nem lesz borvirágos.

Megszólamlík Kakulics ur
Földön túli hangon:
Legyen hát úgy! . . . Mai naptól
Sörért peneg lantom.

Nosza rajta, sört hozatnak
S összeülnek hárman,
Méltó ivótársat talál
Kaku' a két lányban.

Meglehet, hogy most is isznak,
De én annyit mondok,
Hogy mőte a fogam kibujt
Nem láttam ily dolgot.

Képzelve csak komám asszony . . .
Jézus úgy segítjen . . .
Kakulics ur a friss sörtől
Józan lett egészen.

— Ne mondja már komám asszony . . .
Én is megpróbálnám,
Mert hisz ilyen medicina
Elkél minden háznál.

És elmennek mindketten a
Monostor utczába
Ahol az a csodadoktor
Orvosságát gyártja.

A kőbányai Király-sörfőző részvény-társaság
kolozsvári képv. (Külmonostor-utca 24 sz)